

16/07/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ

ಹಂಶಾಂತಿ

ಭಾಷಾದಾದಾ

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ಯೋಗೆಬಲದಿಂದಲೇ ಆತ್ಮದ ತುಕ್ಕ ಕಚೆಯುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹುಡುಗಾಟಕೆ (ಆಲಸ್ಯ) ಮಾಡಬೇದಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲ ಮಾಯೀಯು ನಾಲ್ಕುಕಡೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಯು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೆ, ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋರದರ್-ಸಹೋರದರಿಯಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನೀವೆಂದೂ ಕುದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಹೋರದರ್-ಸಹೋರದರಿಯರು ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಶಿವತಂದೆಯು ಮತದಂತೆ ನಡೆದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಮಾಯೀಯು ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕುಕಡೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸಹೋರದರ್-ಸಹೋರದರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಡೆದ ನಾನು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಹಡೆದೆನು.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಗೀತೆಯು ಒಂದು ಅಕ್ಷರವೇ ಬಹಕಳಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿ-ಕಲ್ಲಿಪೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು, ಈಗ ಇಲ್ಲ ಪುನಃ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ಈಗಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ರಾವಣನ ಮೂಲಕ ನರಕದ ಶಾಪವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಶಾಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ದುಃಖಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ವರ ಅಥಾರ್ತ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಸುಖಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ - ಒಬ್ಬರು ಬೇಹದ್ದಿನ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆ, ಇನ್ನೊಳ್ಳಿರು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬೇಹದ್ದಿನ ನಾಕಾರತಂದೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ನಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲ. ಗಾಂಥಿಜಿಗೂ ಬಾಪೂಜಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಇಡೀ ಮನುಷ್ಯಸೃಜಿಗೆ ಅವರು ಬಾಪೂಜಿಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ನಿರಾಕಾರಿ ವಿಶ್ವದ ಬಾಪೂಜಿಯು ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಶಿವತಂದೆಯು ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುಪುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಧುಬನಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಿ? ಶಿವತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುಪುದಕ್ಕಾಗಿ. ಆದರೆ ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಶಿವತಂದೆಯೊಂದು ಹೇಳದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಷಾದಾದಾ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದಾದಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ದಾದಾರವರ ಹೆಸರೇ ಬೇರೆ, ತಂದೆಯ ಹೆಸರೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ನಿರಾಕಾರನು ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರ ತಾತನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಷಾದಾದಾರವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರ ದುಃಖತ್ವ-ಸುಖತ್ವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ದುಃಖಯಾಗಿರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ ಸ್ವರ್ಗ, ಅವರು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪರಮಪಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ, ಇದೇ ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಯುಗ, ಕಲಯುಗ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ. ನೀವೀಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದರಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ, ನಿಮ್ಮಿಳಿಯೂ ನಂಬರ್ ವಾರ್. ನೀವೀಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಮಂದಿರದಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಹಣಿಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ- ಇವರು ಈ ಪ್ರಾಲಭಿವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಡೆದಿದ್ದರು, ನಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆಯು ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಸಿದ್ದರು, ಇದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಬಹಕ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲ ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮರವರ ಮೂಲಕ ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರೇ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ-ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಜೋತೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಣ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣೀಯರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತಲವೇ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪಿತನೂ ಇರುವರು. ನೀವು

ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಾವು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವೆ, ಯಾರು ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಂತುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ರಾಜ್ಯಮನೆತನವಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಜಾ ಮನೆತನವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರರಿರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಕಡಿಮೆ. ರಾಜರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರರು, ಕೆಲವರು ಕಡಿಮೆ ಸಾಹುಕಾರರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದರೆಂದು ನೀವು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಂಡನಬಲ್ಲಿ. ಈಗ ಪುನಃ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅಂಬಾ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ, ಇವರಂತೂ ಜಗದಂಬಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಲ್ಪದ ಮೌದಲೂ ಜಗದಂಬಾ ಜಗತ್ತಿತರು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ನಾವೂ ಇದೆವು, ಸಂಗಮದಲ್ಲ ತಂದೆಯು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಗದಂಬಯು ಮಕ್ಕಳು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇ ನೇತ್ತೆವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂದಾಗಲ, ದೇವತೆಯೆಂದಾಗಲ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾರದೇ ಮಂದಿರದಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅವರ ಜರಿತೆಯನ್ನು ತಿಂಡನಬಲ್ಲಿ. ರಾಮನ ಜರಿತೆಯನ್ನು ನೀವು ತಿಂಡನಬಲ್ಲಿ, ಜಂದ್ರವಂತಿ ಮನೆತನವು ಈಗ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಸರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ! ತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಬ್ರಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ನಾವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋರರ-ಸಹೋರರಿಯರಾಗಿದ್ದೀವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ವಿಕಾರಿದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಹೋರರ-ಸಹೋರರಿಯು ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಈ ಯುತ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ- ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರರು ನಾನೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನಾವೂ ಸಹ ಜಿ.ಕೆ., ಆಗಿದ್ದೀವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮತದಿಂದ ಬೀಳದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ಮಾಯೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಂದ ವಿಷ್ಣು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸಹೋರರ-ಸಹೋರರಿಯರಾಗಿದ್ದೀವೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರಿತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಒಂದೇ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಳಿದೆ. ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದೇನೂ ಹೊಸಮಾತಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ 5000 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈ ಜಕ್ಕವು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ, ತಿಧಿ-ತಾರೀಖನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಇದೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲರಬೇಕು- ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯಂದ ಈ ಯುತ್ತಿಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀವಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲವೇ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಅಧಾರತ್ತೀಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ತುಕ್ಕ ಕಳಿಯುವುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಲಸ್ಯವಿರಬಾರದು ಆಧ್ಯರಿಂದ ಮುರುಂಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಿಶ್ಚಯಿಬ್ದಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು, ಒಂದುವೇಳೆ ಮುರುಂ ಸಿಗಲಾಲ್ಲವೇದರೂ ಸಹ ನಾವು ತಂದೆಯವರಾಗಿಜಟ್ಟಿದ್ದೀವೆ ಎಂಬುದಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡನ್ನೂತ್ತಾರೆ- ನೀವಾತ್ಮರು ತಮೋಪ್ರದಾನ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ನೀವಿಂಗ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ತಮೋಪ್ರದಾನರಿಂದ ಸತೋಪ್ರದಾನರಾಗುತ್ತಿದೆ, ಈ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ತಿಂಡನ್ನೂತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೂ ಯರೂ ತಿಂಡನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ನೀವು ತಮೋಪ್ರದಾನರಿಂದ ಸತೋಪ್ರದಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಕ್ಷರವಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವಿಂಗ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಲ್ಪದ ಮೌದಲೂ ಸಹ ತಂದೆಯು ಈ ಶಭ್ದವನ್ನು ತಿಂಡಿಸ್ತಿರು- ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಡಿರಿ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೇಹದ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವನೂ ಸಹ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗಾಡ್ ಘಾದರ್ ದಯಿತೋರಿಸಿ, ಈ ಮನುಷ್ಯರ ಕ್ರೋಧಿಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಇವರು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡಿದಾಡದಿರಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯಲ್ಲವೇ, ಮತ್ತೂ ಯರನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದು ಪತಿತರನ್ನು ಹಾವನ ಮಾಡಿರ ಎಂದು ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾವನರಾಗಿಜಟ್ಟಿರು ಮತ್ತೆ ಈ ಇಂ ರಾವಣನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಗದಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಸತ್ಯಯುಗವೇ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ಆದರೆ ಇಷ್ಟನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಯಿಗದಂತೂ ಕಾಯಿಗವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ

ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹೈದ್ರೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರೆ! ಸದಾ ಕಲಯುಗವೇ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ! ಈ ಕಲಯುಗವು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆಯೇ? ಅದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಭಾವನೆಯಿಲುವ ಕಾರಣ ಅನ್ನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಭಾಣವು ನಾಟುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ಅವರ ಜೊತೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಭಾಣವು ನಾಟದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಷ್ಟು ದಲ್ಲಾಳ ಫಲ ಸಿಗುವುದು, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದುಜಡುವರು. ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ ತಂದೆಯ ಸನ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೀನೆ, ಶಿವತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಬರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅರೆ! ಕೆಲವು ಆತ್ಮಗೀಕ್ರಿಯೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆಯೇ ನಾನೇಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಬಂದುಶರೀರವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆಯೇ ನಾನು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಪತಿತ-ಹಾವನ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಪತಿತರಿಂದ ಹಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬಂದೇಭಾರಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗ ನಿಂದು ಪೂರ್ವ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿರೇಂದೇ ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯವಿದೆ - ತಂದೆಯು ಪ್ರನಃ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಹೋಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೋಸಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಧನೆ, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ನಂತರ ನಿಂದು ಹಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾಶತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಕಾಳಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ನೋಲಣುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಇದು ಸುಖ್ಯಜಿತ್ತುವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ಕಾಳಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜಗದಂಬಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇಂತಹ ಭಯಾನಕ ರೂಪವಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕಾಳಯ ಮುಂದೆ ಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಜಗದಂಬಿಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಮೇಳವಿದ್ವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಜಿಕ್ಕಾದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಜಗದಂಬಿಯಿಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಜಗದಂಬಿಯಂತೂ ಒಬ್ಬರೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಸಿಂಧ್ರಾನಲ್ಲಿ ಕಾಳಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು, ಬಂದುಭಾರಿ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಳುಭಾಂಬಾನ ಸ್ಮೃತಿಯಾಯಿತು, ಆಗ ಒಬ್ಬ ಕಾವಲುಗಾರನು ಹೇಳಿದನು - ಕಾಳಮಾತೆಯ ಕೋಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆಗ ಅವರು ಬಂದು ಅಲ್ಲ ಕಾಳಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟಿರು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕಾಳಯ ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಅಂದರೆಯೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆಗಲೇ ದುಃಖವು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಮಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕ್ಳಿಷ್ಟ ಸಹ ಎಂದಿಗೂ ಬರಬಾರದು. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲಾದೆ, ಇದು ವಿಕಾರಿ ಗೃಹಣಣವ್ಯವಹಾರವಾಗಿದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಿಕಾರಗಳತ್ತು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರಿದೆ! ಈ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವರೇ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದರು, ಬಂದೇ ಧರ್ಮವಿತ್ತು ನಂತರ ಇದು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಾಂಶಕ್ಕವನ್ನು ಸುತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಪೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮುದ್ರವನ್ನಂತೂ ಸುತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೇ ಇರುವಕಾರಣ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲಿಯು ಪೂರ್ವವಾಗಲಾದೆ. ಮೇಲೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರೇ ಇದೆ. ಯಾವಾಗ ಮೇಲನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಬರುವುದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದೋ, ನಿಂದು ಕರ್ಮಾತ್ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಿರೋ ಆಗ ಮತ್ತೆ ಆತ್ಮಗಳು ಶರಿರ ಜಟ್ಟಿಹೊಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರೇ. ಕೆಲಕೆಲವರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ವಿನ್ಯಾಸದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮಕ್ಕಳಗೆ ಪ್ರನಃ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮಗೆ ಲಾಭವಿದೆ. ಈ ಜರಿತ್ತೆ-ಭೋಗೋಂಶವನ್ನಂತೂ ಮನುಷ್ಯರು ಬಹಳ ಹಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ದೂರ-ದೂರದವರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಜಂಡ್ರಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವಾಸನವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಅತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಜಂಡ್ರಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಹನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ನಿಂದೆ ಸೂರ್ಯ-ಜಂಡ್ರಸಿಗಿಂತಲೂ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ಜ್ಞಾನವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನುಸಾರ ತಂದೆಯು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯದೆ, ಆದರೆ ಇವರನ್ನು ಅಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು! ಇವರು ಸುಖಧಾಮದ

ಮಾಲೇಕರಾಗಿದ್ದರು, ಈಗಂತೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ದುಃಖಗಳಿವೆ. ಇಂದು ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರಜಡುತ್ತಾರೆ, ಜಗತ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಲೆಯಾರೆ ಬಳಿಯಾದರೂ ಲಕ್ಷ್ಯ, ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಒಂದುವೇಚೆ ಯಾವುದೇ ಹಾಯಿಲೆ ಒಂದುಜಟ್ಟರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು! ಇಲಾಂದವರ ಬಳಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಣವಿದೆ! ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣವಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ದುಃಖವಿಲ್ಲದಂತಹ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂಂದು ಪ್ರಕಾರದ ದುಃಖ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗಂತೂ ಈ ಹಣ ಇತ್ಯಾದಿಯಲ್ಲವೂ ಮಂಜುಪಾಲಾಗಲಾದೆ. ಒಳ್ಳೆಯಿದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಳಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಕರ್ಮಾಂತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಆತ್ಮರ ಬರುವಿಕೆಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದೋ ಆಗಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಬಬುಲ್ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಜಾನ್ನನದ ಬೆಳಕು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ತಂದೆಯಂದ ಪೂರ್ವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೇಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲದ್ದರೂ ಸಹ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಮೋಪ್ರಥಾನೆದಿಂದ ಸತ್ಯೋಪ್ರಥಾನರಾಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನಃ:- ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗದ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಭಾಗ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿ ಸ್ವರೂಪ ಭವ

ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಅಥಾವ ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧದ, ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳ ಅನುಭವವಾಗುವುದು, ಈ ಅನುಭವವೇ ಸಂಗಮಯುಗದ ಸರ್ವ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಧಾತನ ಮುಖಾಂತರ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದು ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ದೇಹಧಾರಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಸ್ವೇಹದಲ್ಲಿಯಂತೂ ತಮ್ಮ ಕಿರಿಣ, ಸಿಂಹಾಸನ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಡುವಿರಿ ಎಂದಾಗ ತಂದೆಯ ಸ್ವೇಹದಲ್ಲಿ ದೇಹ-ಅಭಿಮಾನದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ! ಇದೇ ಒಂದು ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಸರ್ವ ಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಂದುವುದು.

ಸ್ವೇಧಗಳ್ಳಾಗಿ:-ಕ್ರೋಧಮುಕ್ತರಾದಾಗ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬದಲು ನಿಸ್ವಾಧಿಕಾರಿ, ಇಷ್ಟಿಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ.